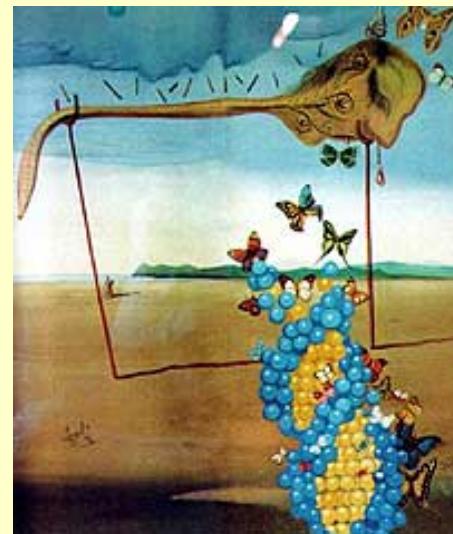
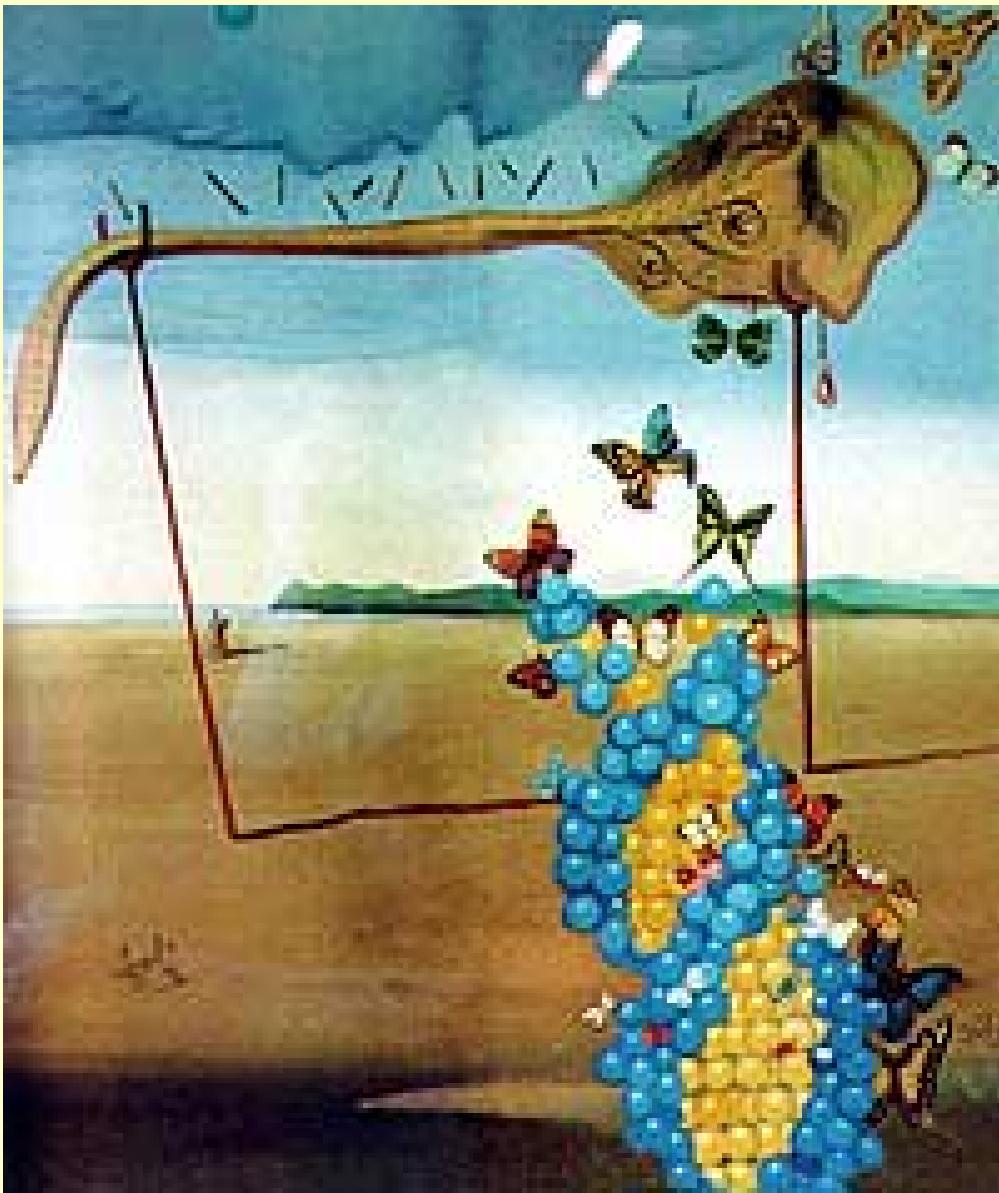

BIOMOLÉCULAS NA ARTE

Carmen Cid Manzano

**I.E.S. Otero Pedrayo. Ourense.
Departamento Bioloxía e Xeoloxía.**

‘O gran masturbador en
paisaxe surrealista con ADN’,
Salvador Dalí
(1957-58)
139x104 cm

Galacidalacidesoxyribonucleicacid (1963) 305x345 cm
Salvador Dalí

Representa as tres partes da existencia: a vida, a morte e o más alá. A I.E.S. Otero Pedrayo. esquerda atópase o ADN que representa a vida.
Ourense

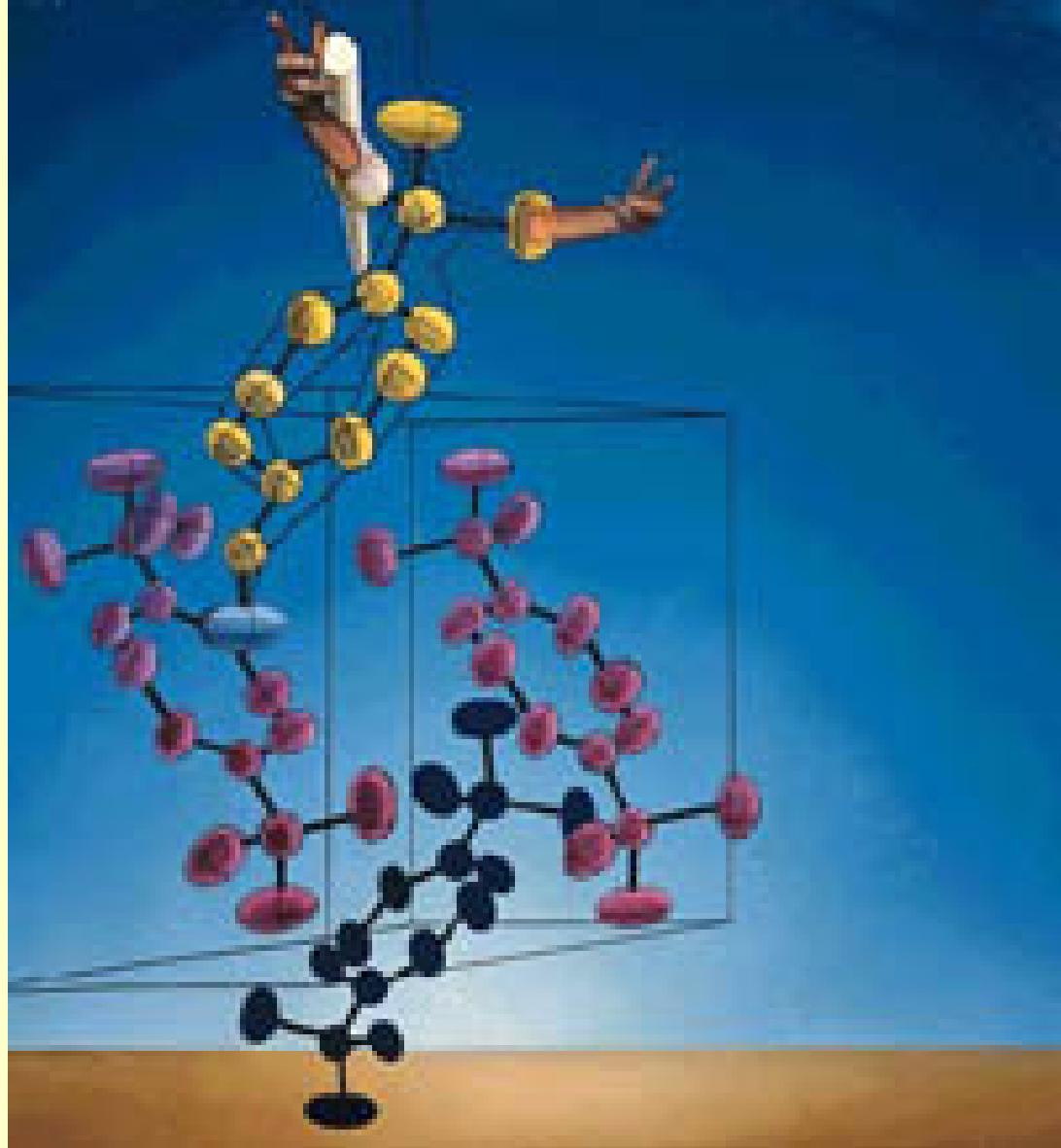

Hommage à Crick et Watson (1963)
Salvador Dalí

O ácido desoxiribonucleico e a escada de Jacob (1975)
(72,5x72,5cm)
Salvador Dalí

Representa o ADN desde a óptica surrealista. Por unha parte a composición é a estrutura do ADN e por outra é o sono de Jacob que o durmir sona cunha escada que chega ó ceo por onde baixan e suben anxos.

A estrutura do ADN (1975-1976)
Salvador Dalí

ADN

escultura de *Roger Berry*

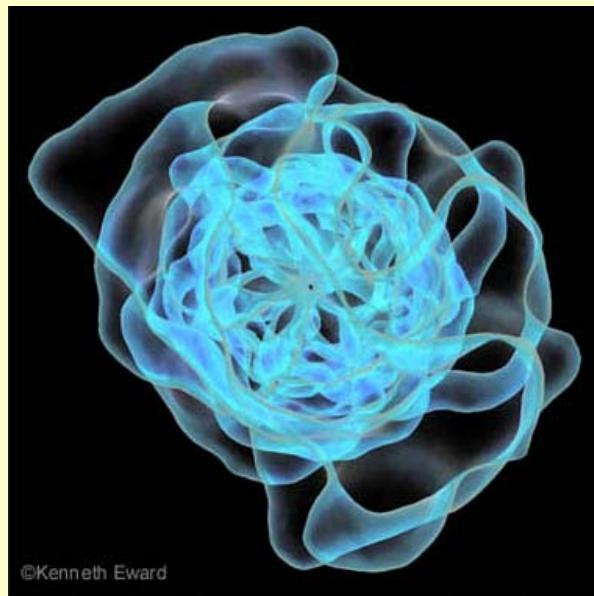
1998 Vidro e aceiro

Enorme escultura que adorna o centro da escaleira da Universidade de California en Davis, Estados Unidos.

A escultura segue o modelo dun segmento de ADN de ourizo de mar que descifraron os investigadores da UC Davis a principios de 1990.

Nautilus, 1999.
Impresión dixital.

Espiral 1, de 2003.
Impresión dixital

Kenneth Eward ofrece unha ollada do que podería ser un filamento de ADN se estiveses no interior. Todas as súas imaxes son dixitais.

Eward baséase nas imaxes dos modelos estruturais de ADN e inspírase na cristalografía de raios X realizado por Rosalind Franklin e Maurice Wilkins no decenio de 1950.

O escultor **Larry Young** inspirouse na dobre hélice do ADN nas seguintes obras:

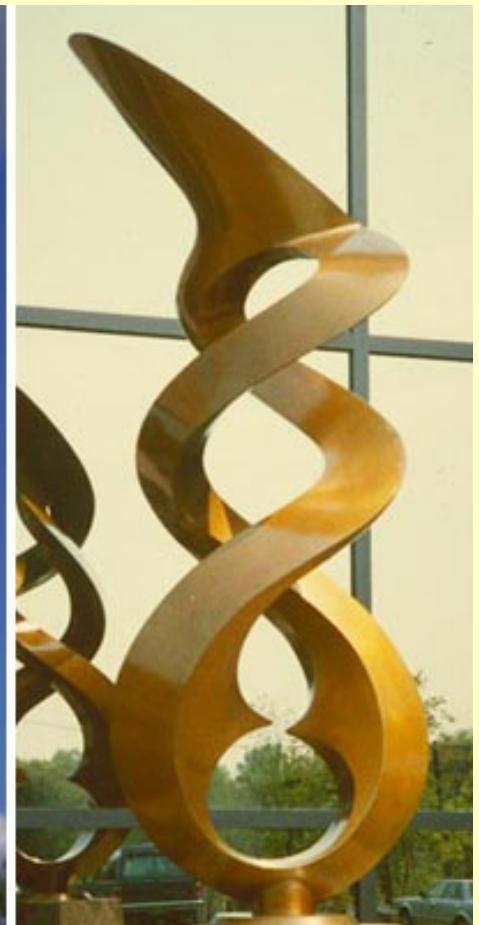

Esperanza de vida
1990

I.E.S. Otero Pedrayo.
Ourense

Xenoma

Infinito
1986

ADN DL90

O artista británico **Abigail Fallis** creou unha escultura do ADN feito de carriños da compra.

Torre de ADN Dale Chihuly Vidro

**Indiana University School of
Medicine en Indianapolis**

A escultura da dobre hélice conmemora un dobre aniversario: o 100 aniversario da escola e o descubrimento da estrutura do ADN fai 50 anos polo alumno da Universidade de Indiana James D. Watson e o seu colega Francis Crick.

Museo Príncipe Felipe Valencia

Foto enviada por Miriam Novoa Nanin (curso 2007/2008). Futura Bióloga

Pesa 21 kilos e a base 8,2 kilos

Copyright 2004 Brian Peterson. All Rights reserved

Detalle da escultura anterior

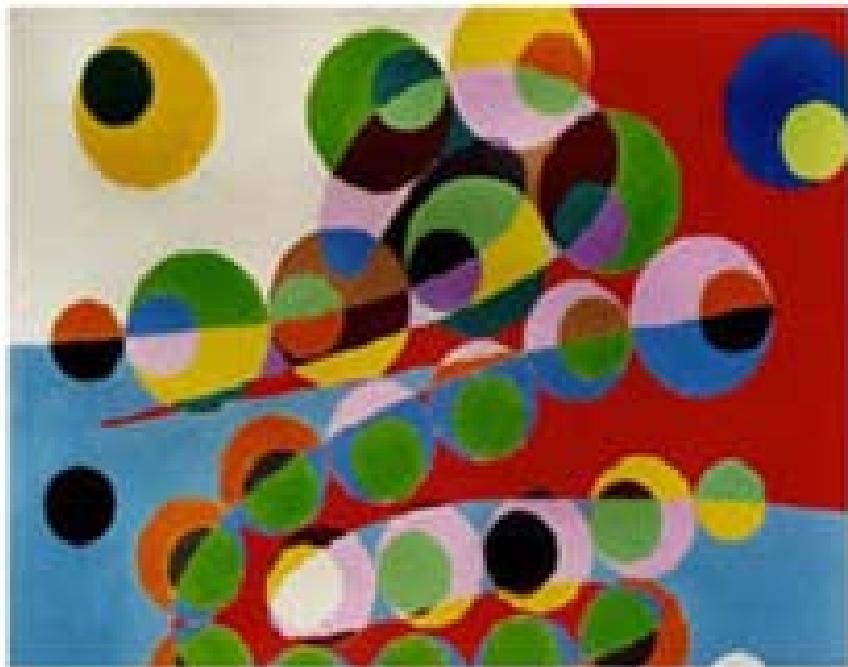
“ADN” do artista italiano Lorenzo Quinn

ADN telómero, 1975. Óleo sobre cartón
Luis Soriano(Negro-Da Ponte)

investigador en Bioloxía celular e molecular no Centro
Nacional francés da Recherche Scientifique, en París.

ADN Uncoiling

1974-76.

Óleo sobre cartón .

Luis Soriano (Negro-Da Ponte).

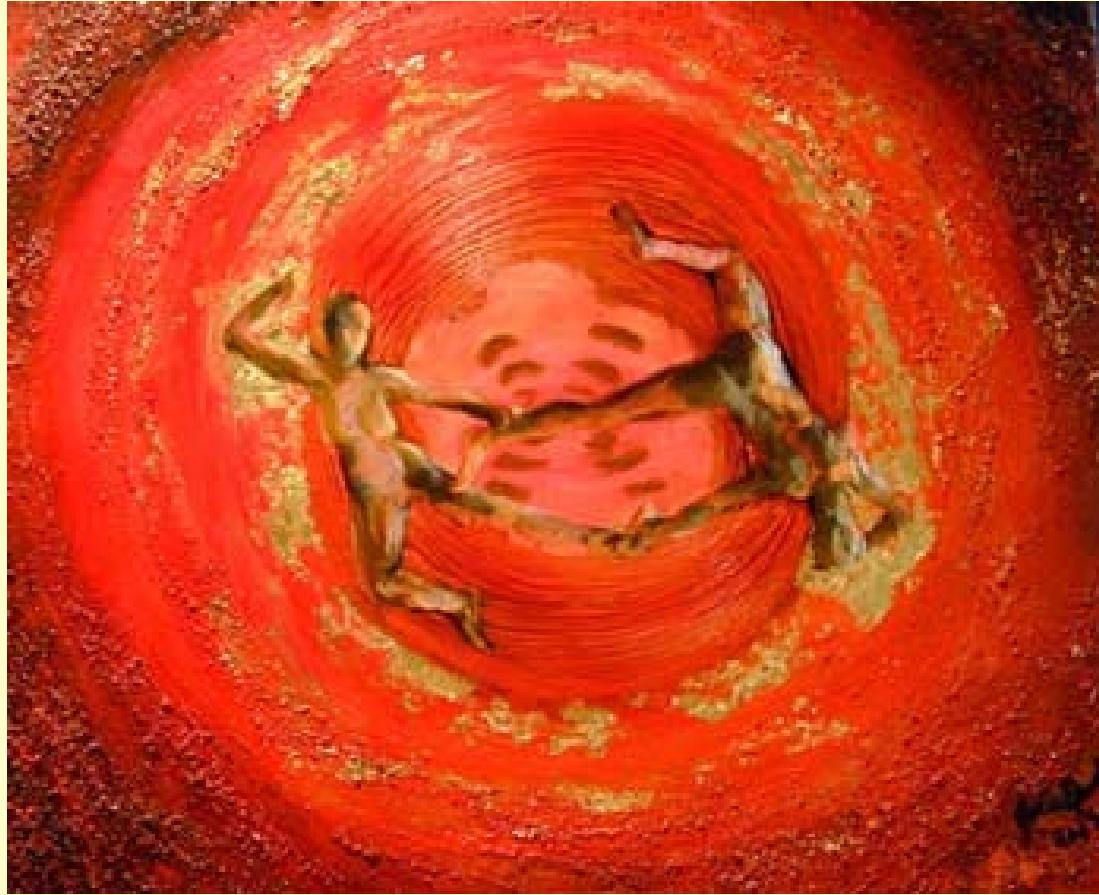
I.E.S. Otero Pedrayo.
Ourense

Molecular Danza

1974-76.

Óleo sobre cartón .

Luis Soriano (Negro-Da Ponte-).

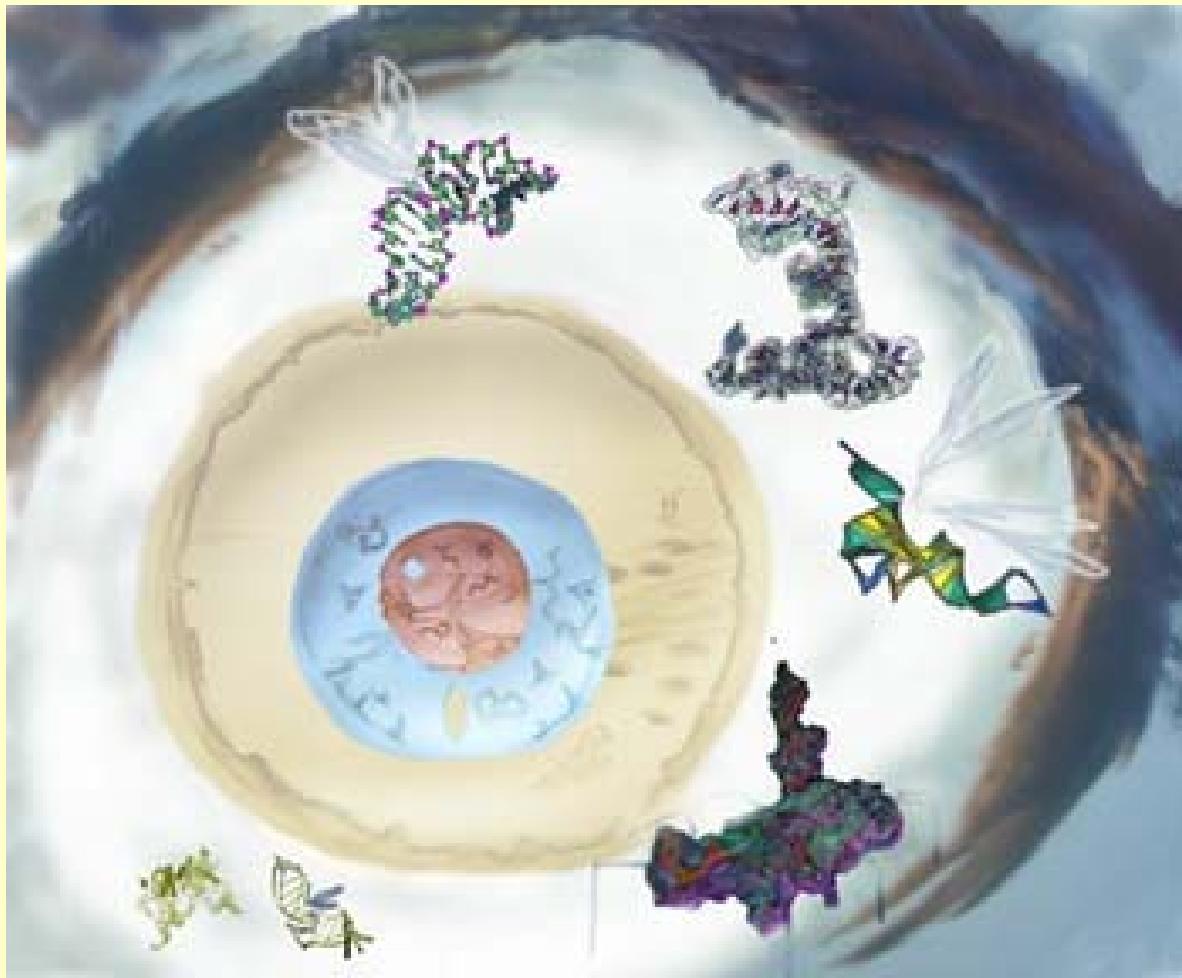
Julie Newdoll. "Base Pair",
técnica mixta, 2003.

Inspirado na fotografía de difracción de rayos X do ADN obtida por
Rosalind Franklin

Julie Newdall. “O alba e a Dobre Hélice”
óleo sobre lienzo impreso con pan de ouro, 2003.

I.E.S. Otero Pedrayo.
Ourense

Julie Newdoll.
Un debuxo dixital de “A Evolución da ARN Mundial”

Julie Newdoll
"RNA nun mundo moderno"
técnica mixta 2003

Jacques Deshaies

Pinturas proteína en todas as formas e cores. Este é un dos primeiros pintores que estudian a proteómica.

acrílico sobre lienzo

Jacques Deshaies
Alpha/Beta Proteome
acrílico sobre lienzo

I.E.S. Otero Pedrayo.
Ourense

Jacques Deshaies
Alpha/Beta Proteome
acrílico sobre papel.

Julian Voss-Andreae, nacido en 1970 en Alemaña reside nos Estados Unidos
Antes de dedicarse á arte realizou experimentos de física cuántica no laboratorio do prestixioso Anton Zeilinger, en Viena.

Quantum Sculptures with Julian Voss-Andreae

Virus Capsid Protein, 2003

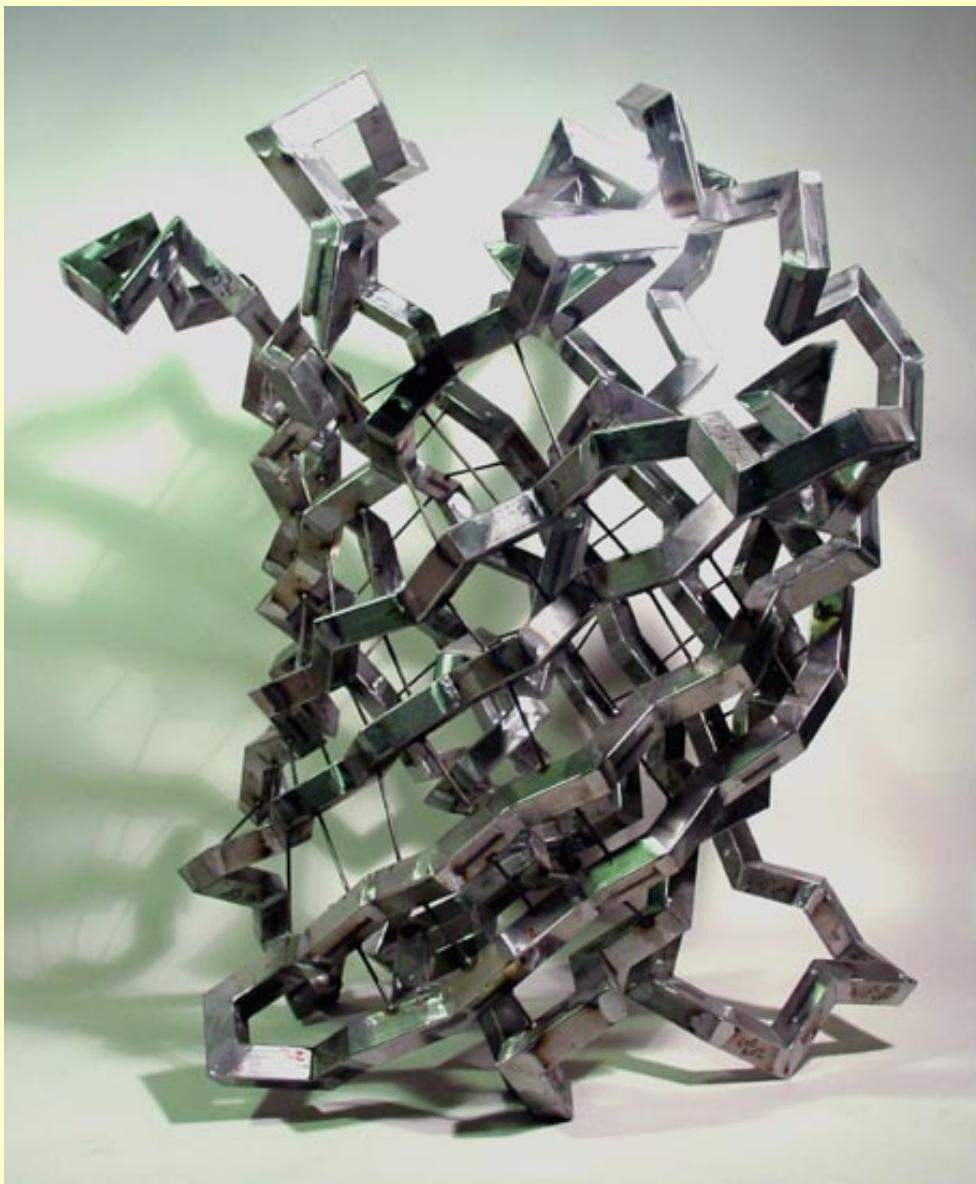
Julian Voss-Andreae 23 cm

Escultura inspirada na cáside proteica dun virus

I.E.S. Otero Pedrayo.
Ourense

Tall Fir Alpha Helix, 2003
Abeto de Douglas e aceiro, alto 3 m
Julian Voss-Andreae

**Green Fluorescent
Protein, 2004 1,70 m**
Julian Voss-Andreae

Estructura da proteína que lle da a cor verde fluorescente as medusas. Foi usada para crear coellos e porcos transxénicos.

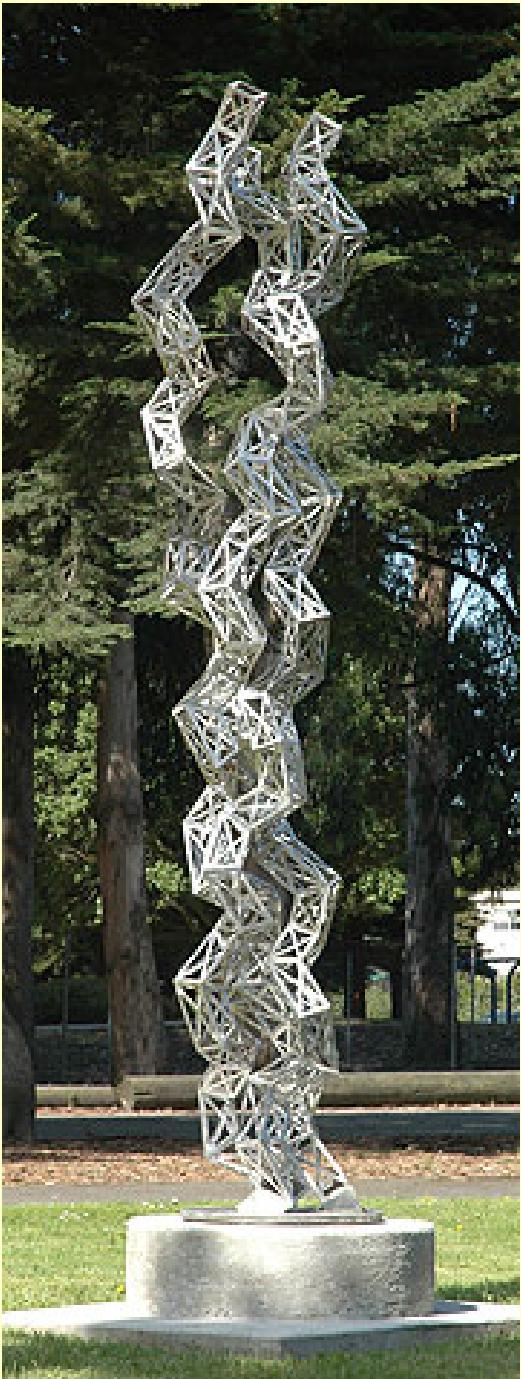

Hélice Alfa para Linus Pauling 2004,
Aceiro 3 m de altura
Julian Voss-Andreae

Heart of Steel, 2005 Julian Voss-Andreae

Representación artística da hemoglobina (a primeira estrutura dunha proteína descrita a nivel atómico), instalada en Oregón (EE UU), 10 días despois e varios meses despois (de esquerda a dereita). A escultura de Julian Voss-Andreae, en aceiro e cristal, oxídase e cambia de cor, como metáfora da interacción entre a hemoglobina e o osíxeno que esta carga e descarga nos tecidos. O globo central representa os átomos de ferro que permiten o seu funcionamento.

Unraveling Collagen (2005)

Julian Voss-Andreae

A estrutura de aceiro inoxidável de 3,4 m de altura que recolle a arquitectura do coláxeno, a proteína mais abundante do corpo humano, que dá a forma aos nosos ósos, dentes, tendóns e cartílagos.

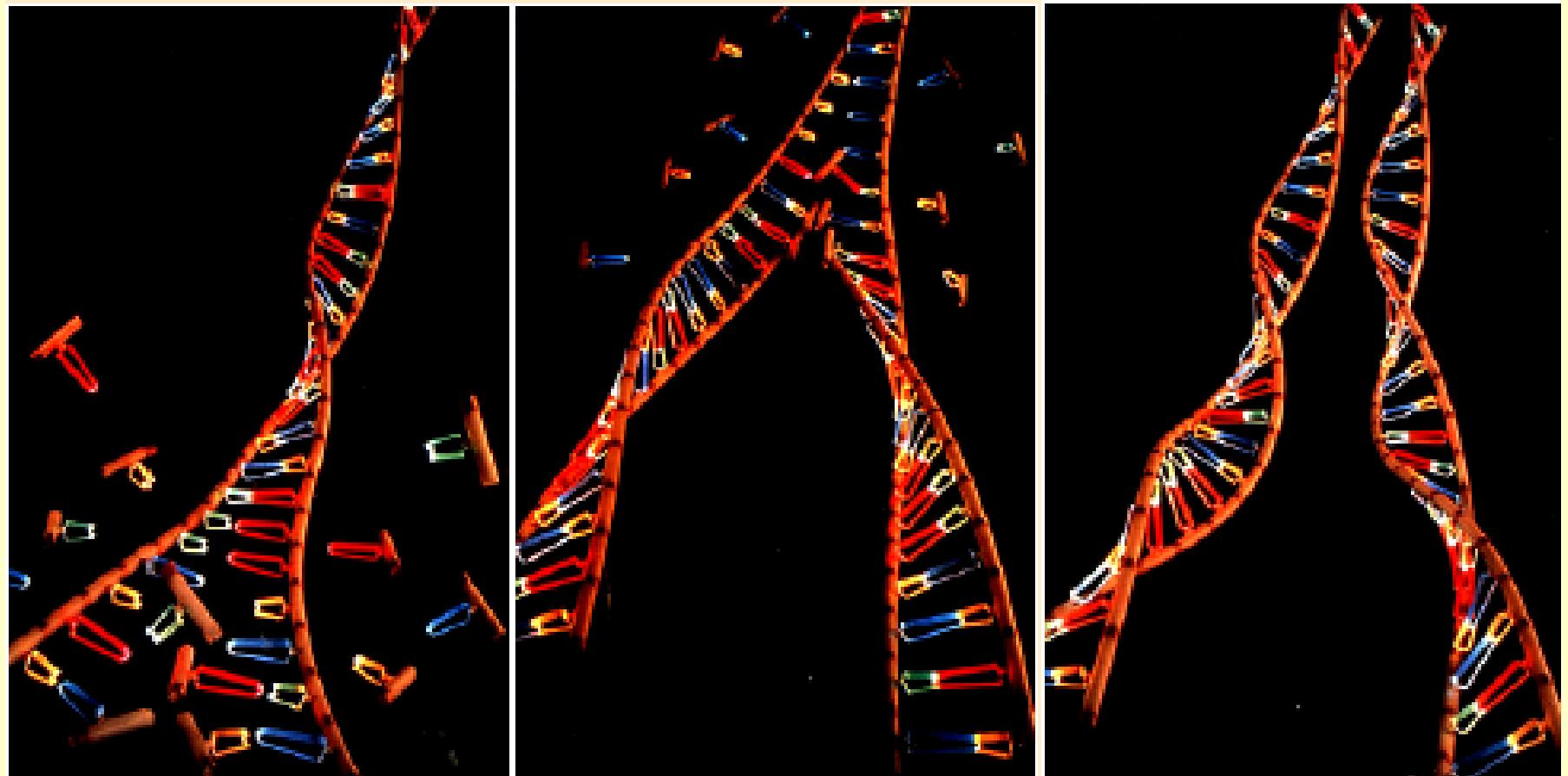
Acero, cristal, y madera (150 cm x 80 cm x 80 cm)

Birth of an Idea, 2007
Julian Voss-Andreae

Canle celular de potasio descuberto por Roderick MacKinnon (premio Nobel, 2003), que representa outro dos fitos da bioloxía estrutural moderna. Neste caso, foi o propio MacKinnon quen lla encargou.

Charles Jencks, artista, arquitecto e teórico do posmodernismo
Maggie Centre, Glasgow, 2002-2003. Moundette, garden and DNA
sculpture with RNA planting and twists in aluminium.

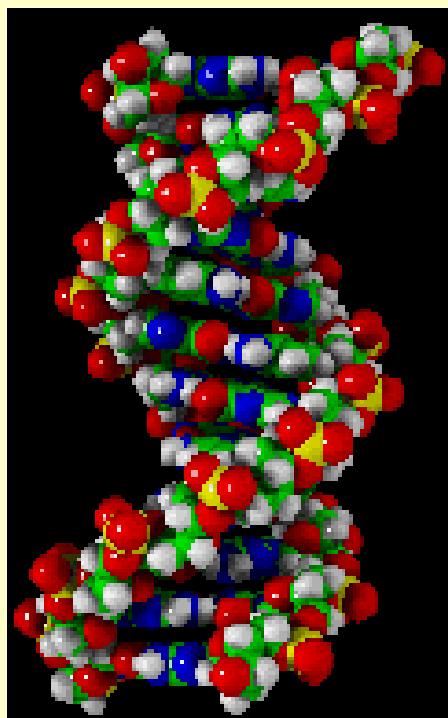

ADN replicándose do fotógrafo científico Fritz Goro (1921-2006).

Pendente ADN

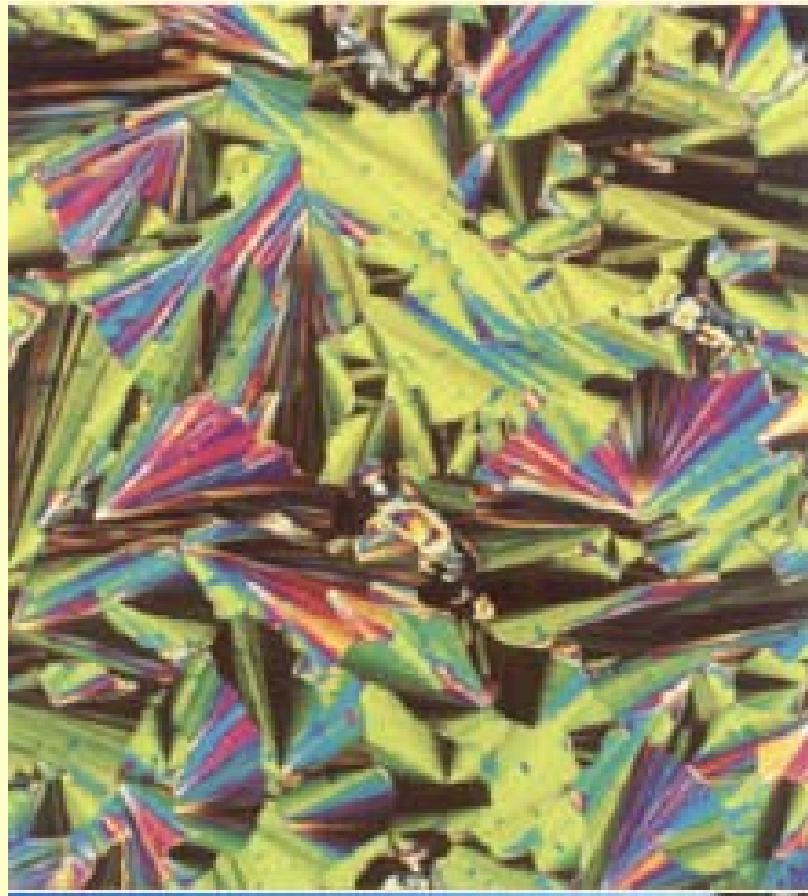
A xoiería xenética, este modelo foi desenvolvido en 1994 polos profesores de bioloxía Joyce Roderick e Thomas Atkins.

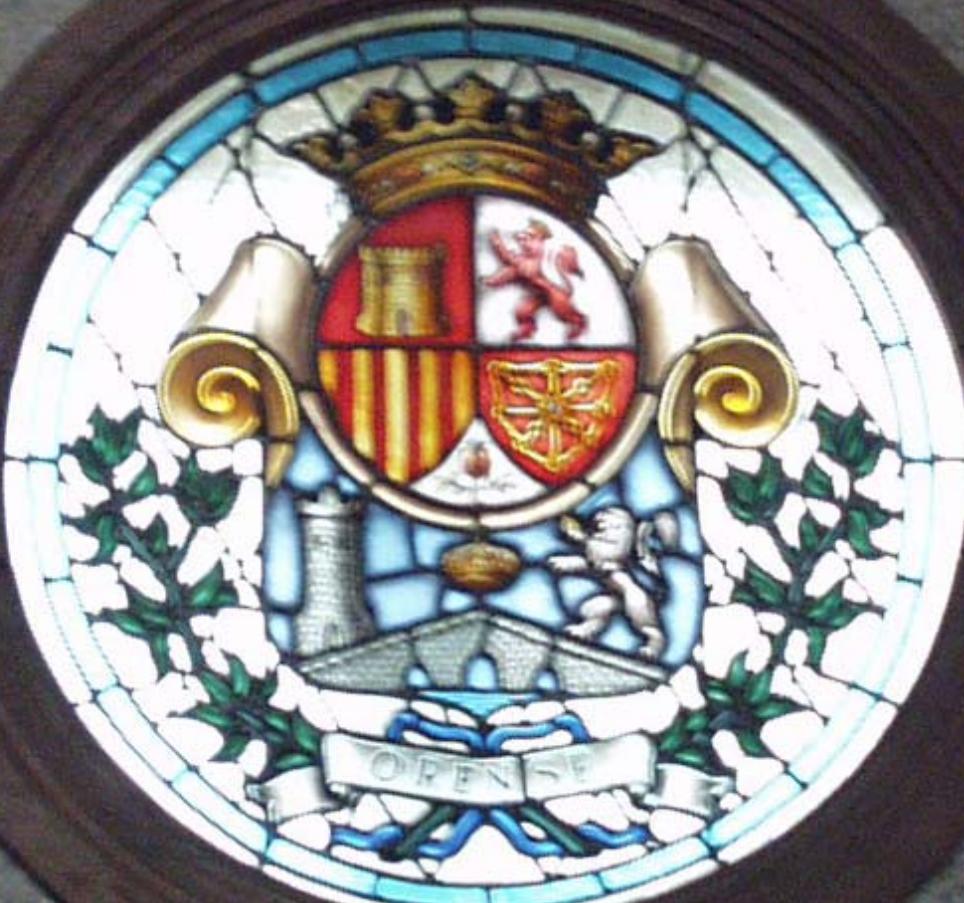
A molécula de ADN fonte de inspiración de moitas construccíons. A dereita torre ADN que se levantaen Kings Park de Western Australia.

O edificio das Academias Nacionais en Washington, DC, conta cunha escaleira de caracol do ácido ribonucleico, ou ARN.

Fotografía tomada a través do microscopio polo científico Michael W. Davidson. Muestra una fase cristal líquido de alta densidade de ADN que crea unha obra de arte.

*Departamento Bioloxía e Xeoloxía
I.E.S. Otero Pedrayo. Ourense.*